

Γενία

Παφός

Κυριακὸς Ομιλοῦν (Κυρίου)
Νεοφυτὰς Χριστοδουχίδης Παυλῆ

Ανομοιωσέως (Μεμφεσάν)

Ηαπτα Τίωμρσον

Τη. Καλλοῦ

Ἐν Κτηματι: τῇ 10 22 12 86.

Τῇ Συντάξει τῆς «Ἀληθείας»

Βαθύντατον καὶ ἐνταῦθα ἐνέσκηψε
πένθος ὅτι τῇ θλιβερώτατῃ ἐπιγνώ-
σει τῇ ἀπροσδοκῆτου ἀπώλειας τοῦ
αἰδίου Κυπριανοῦ, ἐξ ὅτου Μητρο-
πολίτου τῶν Κιτιέων. Ἐπὶ τῇ ἐν τῷ
παγκυπρίῳ ταύτῃ συμφορᾷ, ἣν ἐπέ-
πρωτο νὰ δοκιμάσῃ ἡ ἡμετέρα πα-
τρίς, ἡ Α. Π. ὁ Ἅγιος Πάφου κ. Νεό-
φυτος, ἐκ βαθείας ἐρμώμενος πρὸς τὸν
μεταστάντα ὑπολήψεως ἅμα δὲ καὶ
ἀπαραιτήτου συναδελφικοῦ καθήκον-
τος, ἐπιβάλλον ἐτέλεσεν Ἀρχιερατι-
κὸν Μνημόσυνον τὴν παρελθούσαν
Κυριακὴν 7 ἰσταμένου καθ' ἡμᾶς ἐν
τῷ ναῷ Ἀγ. Θεοδώρου, ὑπὲρ ἀναπαύ-
σεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυχλαύστου
Κυπριανοῦ.

Πρὸς τῷ ἀθρόῳ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
φύλων ὀρθοδόξῳ χριστιανικῷ πληρώ-
ματι παρέστησαν, ἐπὶ τούτῳ προσ-
κληθέντες ὑπὸ τῆς Α. Π., καὶ αἱ Α.
Α. Ε. ὁ διοικητὴς Πάφου κ. Ε. Τόμ-
σων καὶ ὁ ἀστυνόμος κ. Κ. Τόμσων
ἀμφοτέροι ἐν στολῇ. Μόνον ὁ πρόεδρος
τοῦ ἐνταῦθα ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου
ὄχι παρίστη, καὶ τοῦτο καθ' ὃ παρα-
στὰς, ὡς ἔχομεν πληροφορηθέντες, ἐν
τῇ ἐν Λεμεσῷ κηδείᾳ τοῦ ἱεράρχου.
Μετὰ τὸ πέραν τῆς ιεροτελεστείας
ταύτης, ἣτις πράγματι ἐγένετο ἐν ὅλῃ
αὐτῇ τῇ ὑψηλῇ ἐπιδλητικότητι, ὁ ἡ-
μέτερος διδάσκαλος κ. Τηλέμαχος Π.
Καλλονᾶς ἐξῆρεν ἐν ὀλίγοις τὰς ἀρε-
τὰς τοῦ αἰμνήστου Μητροπολίτου
διὰ συντόμου ἐπιμνημοσύνου, ὃν πα-
ρατιθέμεθα ὑμῖν πρὸς δημοσίευσιν.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ

Μητροπολίτου Κιτιέων Κυπριανοῦ
τοῦ Α. ἐκφωνηθεῖς, κατὰ τὸ ἐν Κτη-
ματι (Πάφου) τελεσθὲν Ἀρχιερατικὸν
Μνημόσυνον, ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ.
Π. Καλλονᾶ.

Εφημ: Ἀλήθεια
13/25/12/1886

Σεβάστέ Ἱεράρχα.
Φιλόχριστοι ἀδελφοί.

• Ὅπως τῷ ἐντιπερίλυτος κωδων ἐσήμηνε πρὸ ἡμερῶν ἀνά πασάν τὴν Νῆστον, πικρότατα κλαύσας τὴν πρό-
ωρον ἀπώλειαν τιμαλφούς ὑπάρξεως,
τοῦ ἀειμνήστου Κυπριανοῦ, περιπα-
νοῦς Ἱεράρχου τῶν Κιτιέων. Ἀπώλει-
αν τοιαύτην μέγα πασιφανῶς κατα-
λιποῦσαν καὶ ἀπλήρωτον, κενόν, ἐν
ταύτῃ δὲ καὶ εἰς βαρύτερον ἀγαγοῦ-
σαν πένθος πάντα ἐκ σῆμης ἢ ἐκ τοῦ
σύνεγγυς γινόντα τῆς ἐξαιρετικῆς τοῦ
θανόντος ἀρετῆς, καὶ ἐν ταῖς μυχαῖς
αὐτοῦ συναισθανθέντα τὸ εἶδος τῆς
δυστάτου συμφορᾶς. Ναί, συμφορᾶς
τὴν προεκάλεσεν ἡ ἀδυσώπητος Μοῖρα,
ὁ ἀντίθαστος οὗτος καὶ ἀμείλικτος
δαίμων, ὁ πᾶσιν ἐαυτὸν ἴσον παρέχων
καὶ ἔς, ὑπεράνω πάσης ἀνθρωπίνης
δυνάμεως ἐπικαθήμενος, ὥσπερ περικ-
λέος λέων οἰκειοθελῶς ἑρμαῖ ἐπὶ τὴν
λείαν αὐτοῦ, ἢν βιαίως καὶ ἀναποσ-
πάστως ἀφαιρᾷ ἐκ τοῦ μέσου τῶν
φυλάσσόντων αὐτήν. Τοιοῦτον τὸ ἀ-
καμπτὸν τοῦτο καὶ στυγερόν στοιχεῖ-
ον, ὅπερ, βλέμματα θρόνου ἐπιρρίψαν
ἐπὶ τῆς ἀπαλῆς καὶ ἀγαθῆς τοῦ ἀει-
δήμου Μητροπολίτου ψυχῆς, ἔσχυσεν
ἐπὶ τέλος νὰ ἀποσπᾷ αὐτὴν ἐκ τοῦ
πολυπαθοῦς σώματος του, ὅν οὕτω
μέγαν ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἀνυπέριβτον
εὐχαγμόν.

Οὕτως οὖν, ἐπέπρωτο ἀγαπητοὶ ἀ-
γαπητοὶ ἀδελφοί, κατὰ κακὴν ἡμῶν
μοῖραν, νὰ σβεσθῇ ἡ φωταυγής ἐ-
κείνη καὶ πυρίλαμπής λαμπάς, ἥτις
λάμπει ὥς ἡμέρα καὶ κατὰ μικρὸν
διαχέουσα ἐφ' ὅλης τῆς Νήσου εἰς
ὥς ἡγάγε πολλὰ τὰ ὑπὸ τῆς παχυ-
λῆς καὶ πνιγνῆς ἀχλὺς λειψάνων
ἐπισκιαζόμενα. Ἐπέπρωτο, λέγω, νὰ
ἀπολέσῃ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς ἡ πα-
τρὶς ἐν τῶν περιλημμένων αὐτῇ τέ-
χων, τὸν καλὸν Κυπριανόν, τὸν ζη-
λωτὴν ἐκείνον καὶ ἐνθερμον προασι-
στήν τῶν καθ' ὅλου πατριωτικῶν
συμφερόντων, τὸν ἐμπιστον ἐκείνον
ἀντιπρόσωπον τῆς ἀσθενοῦς φωνῆς
τῆς πατρίδος, οὗ ὁ λόγος μεγάλῃν εἴ-
χε τὴν ἡγῶν, πολλὴν δ' ἡμετέρουτος
αὐτοῦ γλώσσα τὴν σημασίαν. Τοιοῦ-
τος ἦν ὁ πολὺκλαυστος Κυπριανός,

Εφημ: Αλήθεια
13/25/12/1886

και τοιαυτά τινα διέβλεπέ τις ἐν τῷ
 λάμποντι φῶς προσώπῳ αὐτοῦ, τρα-
 νότατα εἰκονίζοντα τὴν ἐμβροθεῖαν
 τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν μεστότητα τῶν
 πολλῶν καὶ πικλῶν αὐτοῦ γνώσε-
 ων, ἀνθ' ὧν πάνυ ἐπιζήως ἀπεσπάσα-
 το τὸν τε βαθὺν σέβασμόν τοῦ ποι-
 μνίου αὐτοῦ, καὶ τὴν ὅλως ἐκτακτον
 καὶ ἰδιαίτουσαν τῶν γνωρισάντων αὐ-
 τὸν ὑπόληψιν. Καὶ οὕτως ἔτε ἱερὰ
 γῆς καὶ παλαιότης πολλὰ ἐκείνῳ ἐ-
 κείνῳ τῇ γενέσειαν αὐτοῦ. Ἦσαν
 εὐμερῶς τῶν τῷ ὑψηλοτάτῳ τοῦ
 Ἀρχιερέως ὑπουργήματα ἐμπρεπόν-
 τιον προσόντων ψυχασωτηρίου, προσ-
 ῥήγματι τῇ κοινῇ αὐτοῦ ὑπηρεσίᾳ.
 Ἦς πολιτικῆς, δι' αἰρέσεως κλητρί-
 νος θεωρητικῆς, καὶ καὶ πρακτικῆς
 γνώσεως, οὐκ ὀλίγαν ἐκπαίδευσιν περὶ τὸ
 πολιτικόν καὶ πνευματικόν, ἀρχαίαν καὶ
~~μαθηματικὴν~~ ἰσχυρὰν, ἐκκλησιαστικὴν καὶ
 συντάξιν, καὶ διὰ τὸ νομοθετικόν
 τῆς πατρίδος ἀποστολὰς ὑποχρεωτικὰ τῇ
 πατρίδι συνήματα. Ἀνέθανι λοιπὸν
 ὁ μαρτυρούμενος ἱερεὺς, ὁπρὸς
 κρῖναι ἐκ τοῦ κινδύου τῶν θυγῶν,
 συγκαταβιβασθεὶς μετὰ τῶν ἀλη-
 θῶς ὄντων, τῶν ἐν ταῖς αἰσθήσε-

σιν αἰσθητικῶν καὶ καὶ αὐτῶν
 τῶν αἰσθητικῶν ἀμφοτέρωθεν ὅτι ἡ
 χριστιανικωτάτη αὐτοῦ ψυχὴ ἰδι-
 οντως θέλει μεσιτεύει ὑπὲρ τοῦ κα-
 λῶς τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος. Ἦν περιπα-
 θῶς ἐμολογητέον ἡγάπησεν, ὑπὸ τὴν
 καθαρὰν ἐννοίαν τῆς ἀληθοῦς φιλο-
 πατρίας, ἀναπέπαιμνον δ' ἔχων τὸ
 συνειδός, καθ' ὃ ἐκτελέσας ἐν τῇ προσ-
 καίρῳ ζωῇ πᾶν ὅ,τι ἡ συνειδήσις καὶ
 ἡ ὑψηλὴ αὐτοῦ ἀποστολὴ ἐπέβαλε,
 μακρὰν, προσηνῶς θὰ διατελῇ τῶν
 τύψεων καὶ ἐλέγχων ἢ καρτερὰ αὐ-
 τοῦ ψυχῇ, ἥτις θὰ ἀγαλλῆται καὶ
 συγχιρτᾷ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκεῖ ἁγί-
 ων πνευμάτων, ἐσθίει μυστηριώδως
 πῶς θὰ ἀκούσῃ τὴν πρὸς τὰ πρόσω πρό-
 σόν καὶ ἀγωγήν τῆς ἀπορρανῆσεως
 πατρίδος. Τοιοῦτον οὖν σχηματίσαν

Εφημ: Αλήθεια
 13/25/12/1886

τα τὸν φερώνυμον Κυπριανὸν καὶ ὑπὸ
 ποιούτων εὐγενεστάτων αἰσθημάτων
 ἐμπορούμενον, δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ
 κλαύσῃ καὶ νὰ θρηνησῇ κατακαρδίως
 ἡ Πατρίς. Αἱ τῷ σεπτῷ θέν αὐτοῦ
 νεκρῷ ἀποδοθεῖται παρὰ τε τῶν κυ-
 βερνητικῶν καὶ τῶν συμπατριωτῶν
 ἐκτακτοὶ τιμαὶ ἀδιακρίτως ἐθνικότη-
 τος ἢ θρησκείας, ἀπάντων κατὰ τὴν
 δεινὴν ταύτην συμφορὰν ἐκδηλωσάν-
 των τὰ πρὸς τὸν ἀπρστάντα ἰδιόζον-
 τα καὶ πλήρη συμπαθείας αἰσθήμα-
 τα αὐτῶν ρυσικώταται ἤσαν ὑπὲρ αὐ-
 τοῦ ὑπαγορευθεῖται καθήκοντος
 σέβαστος ἅμα δὲ καὶ θαθείας εὐγνω-
 μοσύνης. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὅθεν τού-
 των καὶ ἡμεῖς αἰσθημάτων ἀγόμενοι
 πρὸς τὸν ἐν λόγῳ κλεινόν Τεράρχην,
 προστληθὲν κατὰ πρόσκλησιν τῆς
 Α. Π. τοῦ Ἀγ. Πάτρου, ἐν τῷ Ἀγίῳ
 πνεύματι τοῦ Ὑψίστου Εὐκταίῳ, ὁ-
~~πως καθήκοντος, δὲν ἠδύνατο~~
 αἰωνίαν αὐτοῦ μνήμην, καὶ συνενώ-
 σαντες μετὰ τῶν δεήσεων καὶ εὐλο-
 γιῶν τοῦ χοροστατούντος ἡμετέρου
 Ἀρχιερέως, τὰς ἀσθενεῖς ἡμῶν ἀδελ-
 φικὰς εὐχὰς, κοινῇ δεηθώμεν τοῦ Ὑ-
 ψίστου ὅπως κατατάξῃ τὴν ψυχὴν
 τοῦ ποθαινοτάτου καὶ Κυπροφιλεστά-
 του Κυπριανοῦ εἰς σκηναῖς δικαίων,
 ἐνθα ἐκλείπει πᾶσα ὁδὸν καὶ στε-
 ναγμός.

Γαῖαν ἔχει ἐλαφρὰν.